

Цооковъ пѣла прѣдъ самій тамошнѣй краль, черенъ като вѣгленъ, и за дарь добыла 3 свинie, 23 мисирки, 44 кокошки, 5000 кокуса (едни, голѣми орѣхи), 1200 ананасы (едно тамошно овощie), 120 любеницы, 1500 портукала. Всичко това было добра заплата за шесть пѣсни, кои-то испѣла! Нѣ что да стори сега тѣнь стокж? Да бѣши у Францінѣ тя бы испродала всичко това за хубавы пары, нѣ тѣка никакой нѣма пары освѣнъ краль-ть, кой-то гы крье за черны дни, зачто-то тамъ твърдѣ рѣдко ся намиратъ. Французскыня-та писала лели си, че имало да дойде тамъ отъ другъ островъ тръговецъ, кой-то да купи всичко това: нѣ доклѣ да дойде тя трѣбувало да храни добытака, кой-то между това щамъ да поѣде всички овощія. А колко тщеты отъ това!

Нужда-та карала хора-та да изнамѣрять какъ да мѣрять и размѣнявать стойностъ-тѣ на нѣчта-та, както чо ся мѣри тѣхна-та голѣмина, длѣжина, тяжнina съ брой, тягло и мѣри. Тая мѣра и размѣна на стойности-ты, или това нѣчто, съ кое-то бы ся мѣрило колко чини всяко друго нѣчто, отъ само себе трѣбуга да струва, тада ся тръси отъ всякого, сиречь да е такъво нѣчто, кое-то да ся не намира твърдѣ много по землї-тѣ, зачто-то инакъ цѣна-та му бы паднѣла та не бы было сгодно да ся прѣцѣнява съ него. Това, кое-то ще служи за размѣнѣ, трѣбуга да бѫде ягко та да трае, сир. да ся не хаби, какво-то всякога, кога потрѣбуга да могжть съ него да ся прѣцѣнятъ или купятъ другы пострѣбны нѣчта. Трѣбуга най-сѣтнѣ това нѣчто да може да ся дѣли и на малкы дѣлове па и на дребно да си не губи отъ цѣнѣ-тѣ, какво-то съ него да ся купува и много и малко отъ другы нѣчта, наспротивъ колко-то потрѣбуга чловѣку и колко-то чинять тыя нѣчта.